

Normalbelopp för existensminimum vid taxeringen 1964

1. Ensamstående	4.240:—	han behöver för sina levnadskostnader exklusive skatteutgifterna.
2. Sammanlevande makar och likställda	5.650:—	2. Långvarig oförvårdad arbetslöshet.
3. Tillägg för varje barn	660:—	I regel torde arbetslöshet få betecknas som långvarig, om densamma varar tre eller fyra månader i omedelbar eller i huvudsak obruten följd.
4. Högsta sammanlagda existensminimibelopp vid skatteavdrag för preliminär skatt och taxering		
a) för ensamst. utan barn	5.250:—	3. Stor försörjningsbörda.
b) » » med barn	7.500:—	Det torde i allmänhet få förutsättas att skattskyldig, som har att försörja tre eller flera barn, har stor försörjningsbörda. Är skattskyldig ensamstående och huvudsakligen sysselsatt i förvärsarbete, torde försörjningsbördan kunna anses stor redan om två barn utan egen inkomst och utan möjlighet att lämna effektiv hjälp i hemmet förefinnes. Stor försörjningsbörda kan även föreligga för ensamstående med endast ett barn, där detta barn är i behov av ständig tillsyn och vård.
c) » makar	7.500:—	Stor försörjningsbörda kan föreligga även emot andra än barn, exempelvis syskon utan inkomst (se härom vidare punkt 4 nedan).

Med uttrycket "likställda" under punkt 2 här ovan avses skattskyldiga som, utan att vara gifta, leva tillsammans, om de tidigare varit förenade i äktenskap eller gemensamt hava eller hava haft barn.

Anvisningar angående tillämpningen av de av centrala uppboardsnämnden fastställda normalbeloppen för existensminimum.

A. Förutsättningarna för medgivande av extra avdrag på grund av att den skattskyldiges inkomst understiger hans existensminimum. — — — — —

1. Nedsatt arbetsförmåga. — — — — —
Om arbetsförmågan uppgives vara nedsatt av psykisk orsak såsom missanpassning eller arbetsskygghet, torde försiktighet böra iakttas vid prövning av ansökningsenheten så att skattelättnad icke beredes arbetstagare med normal arbetsförmåga, som medvetet begränsar sin arbetsprestation i sådan omfattning att inkomsten av arbetet täcker allenast vad

4. Annan därmed jämförlig omständighet.

I 50 § kommunalskattelagen stadgas, att vid taxering extra avdrag må medgivas om skattskyldigs skatteförmåga under beskattningsåret varit väsentligen nedsatt till följd av långvarig sjukdom, olyckshändelse, ålderdom, underhåll av andra närstående än barn, för vilka den skattskyldige ägt tillgodnjuta allmänt barnbidrag, eller annan därmed jämförlig omständighet.

5. Blandade fall.

Skattskyldig kan självfallet som skäl att erhålla befrielse från eller nedsättning av skatteavdrag åberopa flera orsaker, av vilka en kan falla under en av punkterna här ovan och en under en annan. Den lokala skattemyndigheten har då att bedöma den inverkan å skatteförmågan, som må föreligga genom de samverkande omständigheterna. Som exempel må anföras, att såväl nedsatt arbetsförmåga som stor försörjningsbörda kunna åberopas på en gång. Även om i ett sådant fall ingendera av de anförda orsakerna ensam skulle kunna motivera befrielse, kan tänkas att de tillsammans kunna utgöra tillräcklig grund härför.

B. Normalbeloppen.

1. Jämlikt punkt 1 av anvisningarna till 50 § kommunalskattelagen äro normalbeloppen för existensminimum i första hand avsedda för skattskyldiga, vilkas inkomst huvudsakligen härflutit av förvärvskällan tjänst.

2. Normalbeloppen avse *dels* ensamstående skattskyldiga och *dels* sammanlevande äkta makar och likställda. Tillägg för barn avse båda kategorierna. Om två skattskyldiga, som ur taxeringssynpunkt äro att betrakta som ensamstående, sammanleva med gemensamt hushåll, skall för dem tillämpas det normalbelopp, som gäller för äkta makar.

3. I normalbeloppen beräknas bostad ingå med följande värden för år, nämligen:

för ensamstående (ett rum med uppvärmning)	1.140:—
för äkta makar och likställda (ett rum och kök med uppvärmning)	1.440:—

Återstående del av normalbeloppen

avser andra utgifter såsom för kost, kläder, tvätt, hygien, fackföreningsavgifter, andra nödvändiga medlemsavgifter samt smärre utgifter för tillfälliga behov.

C. Beräkning av den skattskyldiges inkomster.

1. Bestämmelser härom finnas meddelade i anvisningarna till 50 § kommunalskattelagen.

2. Jämlikt punkt 1 av anvisningarna till 50 § kommunalskattelagen medräknas inte barnbidrag. Socialhjälp bör icke heller medräknas. Ersättning från sjukkasassa, sjukpenning vid yrkesskada eller ersättning på grund av arbetslöshetsförsäkring ävensom uppburna underhållsbidrag för barn och bidragsförskott och andra liknande icke skattepliktiga intäkter skola däremot medräknas.

3. Vid bestämmande av den inkomst, som skall jämföras med existensminimum, må från bruttoinkomsten avdrag ske endast för *nödiga* utgifter för inkomstens förvärvande t. ex. för resor till och från arbetet; avdrag får icke göras för gäldräntor eller för livförsäkringspremier, fackföreningsavgifter eller därmed likställda utgifter.

D. Avvikelser från normalbeloppen.

1. Beträffande det i normalbeloppen ingående värdet av bostad erinras om att i det enskilda fallet existensminimum må höjas eller sänkas i anslutning till den faktiska hyresutgiften under förutsättning, att bostadens storlek är att anse som normal. Utgångspunkt synas därvid böra vara att som normal bostad som regel anses för ensamstående ett rum samt för ensamstående med barn eller för äkta makar och likställda utan barn

eller med ett barn ett rum och kök. För familj, bestående av fyra personer, må som normal bostad godtagas lägenhet om två rum och kök. För större familj må större bostad godtagas som normal. Anses bostaden onormalt stor, skall existensminimibeloppet fastställas efter kostnaden för bostad av normal storlek. Är bostaden större än "normalt" men hyran så låg att "normal" bostad icke kan erhållas för lägre belopp, må undantagsvis även i sådant fall existensminimum fastställas med ledning av den faktiska hyran.

2. Måste skattskyldig eller hans maka eller hemmavarande minderårigt barn enligt läkarintyg föra särskild diet, medförande extra utgifter för kost, bör normalbeloppet höjas i skälig omfattning.

3. Om skattskyldiga, som åtnjuta fritt vivre, såsom hemmasöner, hemmadötrar eller hembiträden, i undantagsfall befinnas böra få extra avdrag för nedsatt skatteförmåga på grund av existensminimum, böra som normalbelopp anses de i skattetabellerna angivna värdena för fritt vivre med tillägg av skäligt belopp för vissa nödiga utgifter.

4. Beträffande avvikelser från normalbeloppen hänvisas i övrigt till anvisningarna till 50 § kommunalskattelagen, Överskridande av normalbeloppen bör ske med försiktighet. Av vikt är att alla de förhållanden bli beaktade, vilka kunna inverka på storleken av existensminimum i det enskilda fallet.

Källskatten

Källskatt å reseersättning

I en till centrala uppborgsnämnden inkommen skrivelse har begärts besked, huruvida skatteavdrag skall verkställas på den reseersättning vid dagliga resor mellan bostad och arbetsplats, som utgår enligt kollektivavtal mellan Svenska Byggnadsindustriförbundet och Svenska Byggnadsarbetareförbundet.

Av bifogad avskrift av avtalet framgår, att ifrågavarande reseersättning utgår under vissa förutsättningar med belopp, som baserats på avstånd mellan arbetsplatsen och bostaden, och innefattar ersättning för alla med resorna förenade kostnader samt res- och väntetid inklusive semesterören å nämnda tid.

Nämnden: Den ifrågavarande ersättningen för reskostnad, res- och väntetid samt semesterören torde enligt 32 § kommunalskattelagen skola redovisas såsom intäkt av tjänst. Om och i vad mån avdrag för omkostnader för fullgörande av tjänsten må äga rum måste prövas vid den årliga taxeringen. Det i 10 § uppborgsförordningen angivna undantaget från inkomstberäkningen för preliminärskatteavdrag kan icke anses tillämpligt i förevarande fall.

Preliminär A-skatt skall alltså beräknas jämväl å den reseersättning, som enligt ifrågavarande avtal utgår till arbetstagare.

I nummer 1 av tidskriften denna årgång s 32 andra stycket under rubriken *Folkpensionens beskattning* skall orden "och barntillägg" utgå. Barntillägg utgör nämligen skattepliktig inkomst.